

UZVARAS CEĻŠ

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbā laužu deputātu padomes organs

№ 119 (1223) 9. gads

Sestdien, 1958. g. 4. oktobrī

Maksā 10 kap.

Obligātā izglītība jāapgūst visiem bērniem

Jau no septembra mēneša pirmajām dienām visu skolotāju, tautas izglītības darbinieku, sabiedrisko organizāciju un apzinīgo bērnu vecāku domas tiecās vienā virzienā — vai viss pienācīgi un savlaicīgi veikts, lai visi bērni varētu apmeklēt skolu, lai tie varētu netraucēti mācīties un apgūt zināšanas, vai viss veikts, lai neviens obligātās izglītības vecumā esošs bērns nepaliktu ārpus skolas.

Varam teikt, ka kopējās pūles nebija veltīgas. Skolas savlaicīgi tika izremontētas, vairākās skolās paplašināja internātus, iegādājās jaunas gultiņas un māksu inventāru (Rudzētu vidusskolā, Jeršikas septiņgadīgajā skolā un citās), pie Daugavas un Rudzētu septiņgadīgajām skolām sagatavoja jaunu internātu atvēršanu, skolas apgādāja ar mācību grāmatām un rakstāmpiederumiem un jau ar septembra pirmajām dienām Rimiečānu, Rudzētu un Vanagu septiņgadīgo skolu, Mazkursiņu un Nicenieku pamatskolu un daudzu citu skolu mikrorajonos dzīvojošie bērni 100% sāka apmeklēt skolu.

Tomēr jāsaprot, ka par nožēlošanu ne visur tas tā bija. Tā, piemēram, no Līvānu 2. vidusskolas mikrorajonā dzīvojošiem bērniem jau no pašas mācību gada sākuma skolu neattaisnoti neapmeklēja 5 obligātās izglītības vecumā esoši bērni; viņu vidū — Spārāns, Pēteris, Mironovs, Fjodors un citi, kuru vecāki, atraudami bērnus no skolas, nedomā par to, kādu ļaunumu viņi ar to saviem bērniem izdara. Skolu vēl šodien neapmeklē arī kolhozā „Nākotne” dzīvojošā Jakovicka, Liliņa, kuras māte kategoriski atsakās savu meitu sūtīt skolā, un Ivanova, Zinaida no Oškālna kolhoza, kuras tēvs rajona izpildu komitejas administratīvās komisijas sēdē paskaidroja, ka „meita var strādāt kolhozā arī ar 4 klašu izglītību”.

Jau minētajiem neapzinīgajiem vecākiem, kas atrauj savus bērnus no skolas sola, nemaz nedomādami, kādu ļaunumu viņi ar to nodara saviem dēliem un meitām, palīdz arī daži kolhozu

priekšsēdētāji. Kā gan savādāk, ja ne par kaitniecisku rīcību un padomju likuma „Par obligātās septiņgadīgās izglītības realizēšanu” ignorēšanu lai nosauc kolhozu „Latgales zieds”, „Gaisma” un Oškālna kolhoza priekšsēdētāju rīcību, ja līdz šai dienai 13 gadus vecais Petrovskis, Vitālijs („Latgales zieds”) strādā kolhozā pie traktora, 14 gadus vecais Lurijš, Salimons („Gaisma”) ik dienas cītīgi strādā kolhoza laukos un 14 gadus vecais Kirilovs, Fjodors Oškālna kolhozā pēc mācību gada sākuma turpināja strādāt uz traktora. Jau minēto kolhozu priekšsēdētāji apzinīgi kavē vairākiem bērniem atgriezties skolā uz iemīlotā skolas sola, tai vietā lai materiāli palīdzētu minētajiem bērniem, viņi izmanto dažu neapzinīgu vecāku „mīkstās sirdis” un atrauj bērnus no mācībām. Augstāk minēto un daudzu citu bērnu vecāki tikai izsaukti uz rajona izpildu komitejas administratīvās komisijas sēdi, kur tie tika brīdināti, ka, ja 3 dienu laikā viņu bērni nesāks apmeklēt skolu, viņus sodīs ar naudas sodu līdz 100 rubļ., bet pēc tam ierosinās lietu tautas tiesā par bērnu atņemšanu un nodošanu bērnu namos, kur tie varēs netraucēti mācīties un tādējādi nepārkāpt padomju valsts likumus.

Padomju valsts nodrošinājusi mūsu bērniem bezmaksas izglītību, Padomju valsts izdod miljoniem rubļu bērnu brīvīdināšanai un uzturēšanai uz valsts rēķina skolu internātos, tā sniedz arī materiālu pabalstu drēbju un apavu iegādei bērniem, kam tas nepieciešams, bet valdība un partija arī prasa, lai visi pilsoņi stingri ievērotu mūsu likumus, padomju valdība barji sodā tos, kas neievēro, ignorē un pārkāpj tās likumus. Tādēļ mēs šodien sakām — nevienu skolas vecuma bērnu neatstāt ārpus skolas!

Tikai ar kopīgiem spēkiem un visas sabiedrības atbalstu mēs panāksim tādu stāvokli, kad visi bērni apmeklēs skolu, kad nevienam no tiem netiks liegta iespēja mācīties un apgūt zināšanas.

PADOMJU DZIMTENE

Modernizē zīda audumu kombinātu

Maskava Ščerbakovas vārdā nosauktajā zīda aušanas kombinātā tiek modernizētas plīša un samta izgatavošanas mašīnas.

Līdz Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 41. gada dienai tiks pabeigta visu mašīnu pārkārtošana.

Attēlā: tehnologs J. Lukjanovs un labākā ceha strādniece A. Strumigina pārbauda modernizētās mašīnas darbu.

TASS fotohronika

Pie Kustanajas jauniešiem

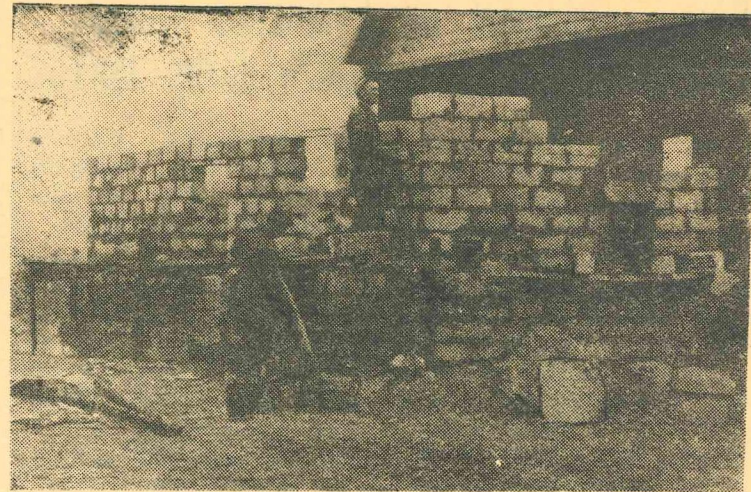

Kustanajas apgabals. Komjauniešu un jauniešu brigāde № 3 no Ševčenko kolhoza ir viena no labākām Taranovas rajonā. Par ražas novākšanas straujiem tempiem un labu darba organizāciju brigāde apbalvota ar rajona partijas un izpildkomitejas ceļojošo Sarkanā karogu.

Attēlā: komjauniešu un jauniešu brigādes № 3 lauku nometnē.

TASS fotohronika

Lai kolhoza klubs kļūtu vēl labāks

Kolhoza „Sarkanais karogs” kluba galā var redzēt strādājam kolhoza celtniekus. Viņi te ceļ piebūvi kinokamerai un telpu, kur izvietosies kluba garderobe.

Darbs sokas labi, jo te čakli strādā kolhoznieki V. Kazāns, V. Polikarpovs, J. Lujāns un K. Kuzmins.

Attēlā: kolhoza „Sarkanais karogs” kluba piebūves celtniecība.

M. Freivalda foto

Pa augšupejas ceļu

— Nav īsta saimnieka, tāpēc arī darbs neveicas, — tā pirms vairākiem gadiem kolhoza „Draudzīgais maijs” ļaudis sašutumā sprieda, jūtot, ka viņu saimniecība ar katru gadu slīd lejup. Lauki deva tikai nedaudz vairāk par sēklas tiesu, bet no katras govīs ieguva nepilnu tūkstoši litru piena. Kā atmaksāt laužu darbu, ko izsniegt uz izstrā-

des dienām — par šiem jaunajumiem gada pārskata sapulcēs trokšņaini sprieda līdz vēlai naktij. Kā vienmēr pie smēķētās telpas ļaudis atstāja sadrūmuši un klusi izklīda pa mājām. Jā, ļoti maz viņos bija palicis ticības, ka uz priekšu būs labāk. Tas bija pirms nepilniem četriem gadiem.

Bet tagad?

Katrs, kas iegriežas šajā kolhozā, skaidri redz, ka pēdējos gados te notikušas lielas izmaiņas. Krasi uzlabojusies kolhoznieku materiālā un kulturālā dzīve. No 115 kolhoznieku sētām 108 ir radioficētas. Nepaies ilgs laiks, kad četru kilometru garumā uzbūvētajai elektrolīnijai pieslēgsies 35 kolhoznieku sētas. Un tas notiks vēl šogad pat.

Daudzus smagus darbus, ko agrāk ļaudis veica ar rokām, tagad paveic elektrība. Šodien kolhozā tā darbina graudu kalti, dzirnavas, līnu kultivāmo agregātu, kolhoza kre-

jotavu, ripzāģi un labības tīrāmo iekārtu graudu nolikta-vā.

Bet tas taču tikai sākums. Kolhoza valdei un izdomas bagātajam priekšsēdētājam b. Medusonam, kuru par arteja priekšsēdētāju kolhoza ļaudis ievēlēja 1955. gadā, vēl daudz kas padomā, lai cilvēki ar katru gadu dzīvotu labāk. Elektrifikācija, meliorācija, lauku auglības un lopkopības produktivitātes celšana, — šie ir jautājumi, kurus tagad kolhozā „Draudzīgais maijs” ar ciešu apņemšanos risina viss kolektīvs un tādēļ

panākumi neizpaliek

Ja agrāk pārskatos par lauksaimniecības produktu ražošanu kolhozu „Draudzīgais maijs” parasti meklēja pēdējās rindās, tad tagad tas atrodams pirmajās. Sāgāda astoņos mēnešos piena ražošanā kolhozs uzpemtās saistības pārsniedzis vairāk nekā pusotras reizes un kāpinājis izslaukumu no katras govīs, salīdzinot ar pagājušo gadu, par 432 kilogramiem.

Arī rudens lauku darbos kolhozs pamatoti patur vienu no pirmajām vietām rajonā. Jā, šeit darbs veicas un ļaudis to dara ar prieku. Visus šā gada nopļautos graudaugus tie jau nokūlušī un tagad izkaltētā labība no kaltes ik dienas plūst kolhoza apcirkņos. Nobeigumam tuvojas atlikušo vasarāju pļauja un līnu plūksana.

Taču reizē ar šiem darbiem kolhoznieki raugās arī, lai nākošgad lauki dotu labu ražu. Tāpēc kolhoza rudens aruma ūrumos jau vairākas nedēļas neapklust traktora darba troksnis. Visās brigādēs melno svaiga aruma lauki vairāk nekā 140 ha lielā kopplatībā.

Par godu PSKP XXI kongresam viņi apņēmušies līdz 10. oktobrim apart 180 ha rudens aruma un savu solījumu tie stingri tur.

Kolhoza „Draudzīgais maijs” ļaudis spraigā darbā aizvada katru dienu. Viņu rosmē redzama stingra ticība, ka darbs, ko tie veic, arī uz priekšu nesīs aizvien labākus panākumus. Un tā ir stipra ķīla, ka viņu apņemšanās piepildīsies.

A. Vīgants

Ciemu padomēm un kolhoziem vairāk jāatbalsta medicīnisko iestāžu darbs laukos

Pēdējā laikā uzlabojusies rajona lauku iedzīvotāju medicīniskā apkalpošana. Pašlaik laukos darbojas samērā labi iekārtota Rudzētu lauku slimnīca un septiņi ciemu feldšeru—vecmāšu punkti. Nesen atvērts jauns feldšeru—vecmāšu punkts Kursišu ciema padomē. Uzlabojies arī ārstnieciskais profilaktiskais darbs iedzīvotāju vidū. Labi strādā Rožkalnu feldšeru—vecmāšu punkts (vadītāja b. Šibajeva). Punkta darbā lielu palīdzību sniedz Rožkalnu ciema padome (priekšsēdētāja b. Pabērze) un kolhozi, kā rezultātā punkts atrodas samērā piemērotās, atremontētās telpās, apgādāts ziemas periodam ar kurināmo. Labi savus pienākumus veic arī b. Šibajeva, kā atsaucīga darbiniece iemantojusi iedzīvotāju cieņu. Tas pats sakāms par Jersikas feldšeru—vecmāšu punktu (vadītāja b. Abelīte).

Tomēr ne visos lauku feldšeru—vecmāšu punktos ir nodrošināti normāli darba apstākļi. Piemēram, Rauniešu feldšeru—vecmāšu punkts (vadītāja b. Augustova) strādā neremontētās telpās, kur grīda izpuvusi, krāsns sagāzies, bet ciema padome (priekšsēdētājs b. Nikitins) nevar vēl līdz šim vienoties ar Vorošilova kolhozu (priekšsēdētājs b. Agafonovs), kam tad galu galā medpunkta telpas jāremontē. Medpunktam nav sa-

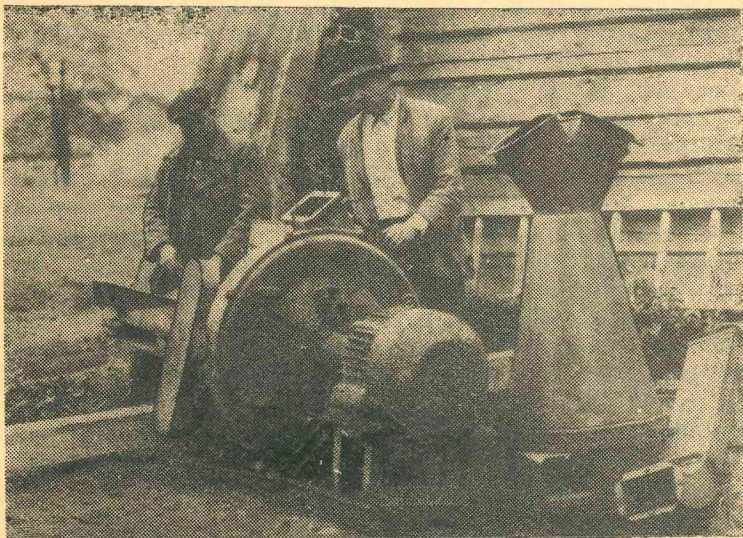
gādāts kurināmais, rezultātā draud atkārtoties pagājušā gada stāvoklis, kad slimniekus pieņēma aukstās telpās.

Jau divus mēnešus atpakaļ Kursiešu ciemā atvēra jaunu feldšeru—vecmāšu punktu (vadītāja b. Raudoviča), bet vēl līdz šim punkts nevar uzsākt normālu darbu tikai tāpēc, ka nav atremontētas telpas. Līdzekļi un materiāli remontam ir, ciema padome vienoties, ka kolhozs „Draudzīgais maijs” veiks remontu, bet kolhoza priekšsēdētājs b. Medusons tālāk par solījumiem nav ticis. Šāds stāvoklis neuztrauc arī ciema padomi, bet ciema iedzīvotāji pamatoti prasa, lai nepieciešamo pirmo medicīnisko palīdzību varētu saņemt uz vietas, nekavējoties. Ar kurināmo nav nodrošināti Tartaku, Turku un Vanagu medpunkti.

Nodrošināt lauku iedzīvotājiem savlaicīgu medicīnisko palīdzību — nozīmē nodrošināt normālus darba apstākļus lauku feldšeru—vecmāšu punktiem un to darbiniekiem. Lūk, šim jautājumam jābūt ciemu padomju, deputātu un ciemu sabiedrisko organizāciju uzmanības centrā.

Vairāk palīdzības ciemu padomēm iedzīvotāju medicīniskās apkalpošanas darba organizēšanā jāsniedz arī rajona slimnīcai.

K. Neļgalis

M. Kraujas foto

Konkurss par labāko pionieru istabu

Reizē ar jauno mācību gadu rajona skolu pionieru vienības atsākušas pionieru nodarbības. Sanākušā rajona pionieru padome, apspriežot darba uzdevumus un pasākumus, ko veiks pionieri rajona mērogā, nolēma jau šogad sarīkot konkursu par labāko pionieru istabu.

Konkurss iesākās 1. oktobrī un noslēgsies šā gada decembrī. Konkursa mērķis — noteikt labāko istabu (stūrīti) rajonā un popularizēt viņa darbu. Lai izcīnītu la-

bākās pionieru istabas (stūrīša) nosaukumu, rajona skolu pionieru vienībām savas pionieru istabas un stūrīši jāpārveš par istu pionieru darba centru, attiecīgi tos arī jānoformē.

Pionieru konkursā piedalās visu rajona skolu pionieru vienības. Darbs jau uzsākts.

Šā gada decembrī žūrijas komisija vērtēs pionieru vienību sasniegumus konkursā un apbalvos vienu labāko vidusskolu pionieru istabu, vienu labāko 7-gadīgo sko-

lu pionieru istabu un vienu labāko 7-gadīgo skolu pionieru stūrīti.

Kādi pasākumi veicami konkursa gaitā? Pionieru istabas jāiekārto glīti, te jābūt tautu draudzības, Lenīna, Komjaunatnes, oktobrēnu, novadpētniecības, pionieru varoņu stūrīši un pioniera-varoņa stūrītis, kā vārdā nosaukta pionieru vienība. Kur tas iespējams, var noformēt arī citu tematu stūrīšus.

Pionieru istabās nedrīkst iztrūkt dažādu metodisko mate-

riālu pionieru aktīva un pulcīpu vadītāju darbam, bērnu literatūras un spēlēm, pionieru simbolu.

Pionieru istabā jāatrodas pionieru organizācijas darbu plāniem, nodarbību grafikiem un citai dokumentācijai, kas raksturo pionieru vienības darbu un pionieru istabu kā šī darba centru.

Iegūt pirmo vietu konkursā ir iespējams katrai pionieru vienībai!

V. Jukša, rajona pionieru padomes priekšsēdētāja

Humors un satira

nātres

Kad neatšķir savu no kolhoza kabatas

Tas bija viens rāviens, laudis pat lāgā nenogāda, ka pus hektārs linu pie Pētera Solas mājām bija noplūktis un blakus viņa cūku kūtij pacēlās iebūru linsēklu stirpa. Pats Pēteris linus apcirta, pats sēklas sakrāva žeperos.

— Kur gan tev, Pēter, rodas tas ķēriens, — Monika nespēja vīru noslavēt vien, kad no aizgaldā izlaistais barokļu pāris sīkiem rīksīšiem, galvas neveikli svaidot, jau pa ierasto taku skrēja līdz brūnajai stirpai. Pēteris tādā reizē, klusībā slēpdams uzslavas prieku, sievai par atbildi izmeta tikai nedaudzus aprautus vārdus — nelec no gaisā, bet uzmanī, ka kāds neuzdrāžas no tās tur puses, — un Pēteris ar ikšķi pame-ta uz to pusi, kur katrs zināja atrodami kolhoza kantori.

— Neraizējies nu velti. Ko tad šis priekšsēdētājs teica, kad viņdien atrada pie žepiem mūsu aitiņas? Es jau tīri nobijos, bet nav jau mūsu priekšsēdētājam sirds vietā stilba kauls un brigadierim vēl ne tik!

Monika vēl ilgi drošināja vīru, noraudzīdamās, kā viņu aitu bariņš un abi barokļi stampā iekšā linsēklas un reizēm, draiskulodamies, ar sme-ceri pasīt uz augšu un uz sāniem, it kā grasīdamies žepus apgāzt. — Ja tā sprīģē, tad jau pie vesības, — klusi izteikusi to ko domā, Monika cieši aiz sevis aizvēra istabas durvis. Sak, drošs paliek drošs, es darbā aizņemta un ja vēl uzgrūžas, es neko neesmu redzējusi... cūkas vienkārši izsprukušas... no kūts.

Bet vai arī kolhoza „Darba tauta” valde un brigadieris b. Svencis nav redzējuši, ka Pēteris un Monika Solas neatšķir savu no kolhoza kabatas? Vipi to zina, tāpēc „Asās Nātres” drīzumā gaidīs no viņiem īsu atbildi.

P. Žagars

Kolhozs „Strauts” iegādājies modernu mašīnas agregātu, ar kuru var samalt graudus un samalcināt sienu, kukurūzu, salmus, rāusus u. c.

Attēlā: kolhoza klētnieks D. Lāčkājs (pa labi) un kolhoznieks E. Saliēts apskata mašīnas agregātu.

UZMANĪBU, UZMANĪBU! Slinku pirmajās rindās iet KŪKUSILINŠ ARVĪDS

Stajina kolhoza komjaunietis Arvīds Kūkusilīnš slikti piedalās kolhoza darbos, bet, meklējot vieglu darbu, slinko un dzīvo uz citu rēķina. 18 gadīgais jauneklis šogad kolhoza nopelnījis 30 izstrādes dienas.

Fakts

— Dēļļ, val tad tev kauda nemaz nav, ka nestrādā?
— Ko nu, tantīņ, par kaudu un darbu runāt, arī bez tiem var smuki iztikt.

Vadzis vienreiz lūzt

Dagda, Rūjiena, Skrunda un Līvāni. Šeit Zalgalers Rafaels ar savu sievu Elzu Zalgaleri apstājās un novietoja Rudzētu slimnīcā, kur pats Zalgalers sāka strādāt par galveno ārstu, bet viņa sieva tāpat par ārsti.

Galvenā ārsta pienākumus, vadoties no savas „prakses” Dagdā, Rūjienā un Skrundā Zalgalers uzsāka ar pavēļu rakstīšanu un realizēšanu dzīvā. Un tā sākam: Pavēle Nr. 108 „Pieņemt Zinaidu Graudiņu par sanitāri Rudzētu slimnīcā”.

Un, lūk, pavēles realizēšana dzīvē. Pēc algu sarakstiem Z. Graudiņa saņēmusi septiņu mēnešu laikā 1.041 rubli un 80 kapeikas, kaut gan īstenībā Z. Graudiņa nekad šeit nav strādājusi, ne algu saņēmusi. Nulle, ka Zinaidas paraksts ir viltots, toties galvenā ārsta rīcībā atkal lieks tūkstošnieks.

— Es jums, māsīn, maksāšu pusotras stāvkas, tikai labuma jums no tās puses nebūs tikpat kā nekāda. Tā nauda, ko jūs saņemsiet, apliecinot ar savu parakstu, būs jāatdod man. Par to es pirkšu slimnīcas vajadzībām sīko inventāru. Kā teica ārsts, tā arī izdarīja.

Pavēle Nr. 34... „Pieņemt darbā V. Rudzāti par sanitāri Rudzētu slimnīcā uz vienu mēnesi”. Taču mēneša algu saņēma Rudzātes vīrs par puķu dobjū cementēšanu. Pēc viena mēneša notecēšanas „Rudzāte no „darba” tika „atbrīvota”.

Vēl pēc pāris mahnācijām ārstu Zalgaleru saimniecība ievērojami pieauga, tāpēc bija vajadzīga kalpone, bet tai taču atkal jāmaksā un atkal prakse un galīšais prāts Rafaēlam un Elzai nāca palīgā. Tika izdota 1... 8 pavēle par pilsones Lāces pieņemšanu darbā slimnīcā kā sanitāri. Tā Lāce mazgāja Zalgaleru grīdas un veļu, kopa bagāto trušu saimi.

Par to, kādi ienākumi nāca galvenā ārsta kabatā par tiešā darba pildīšanu, liecina kaut vai šie divi fakti. Kad

saslima Izidora Jaujas sieva, galvenais ārsts tikai tad kļuva runīgāks, kad minētais darbarūklis iebāza Zalgaleru saujā saburzītu naudas zūksnīti, bet, kad pielika vēl, Zalgalers ar platu smaidu piemētināja: — Tagad es jūsu sievu ārstēšu vēl labāk.

Ārsta „avantūrista” slava drīz aizlidoja tālu aiz Rudzētu robežām. Viens otra zināja, ka par naudu Rudzētu ārsts var kalnus gāzi. Par to nevilās arī šurp atbraukusi Vorošilova kolhoza kolhozniece Bronislava Pauņiņa, kura saņēma slimības lapu ar divu ārstu (vīra un sievas) Zalgaleru parakstiem, ka, lūk Bronislava Pauņiņa trīs mēnešus nebūs darba spējīga. Cik vienkārši — nav jāiet ne uz kādām procedūrām, ne uz komisijām, papīrs kabatā un miers — patiešām labdaris. Lūk, ko var izdarīt par naudu — tāda pārliecība brauca uz mājām Pauņiņa.

Rafaels Zalgalers populārs vēl arī tādiem „nelieliem” vienīgi viņam izdevīgiem darījumiem kā personīgā „Moskviča” remonts uz slimnīcas rēķina, benzīna lietošana un vēl dažiem citiem „sīkumiem”.

Zalgaleram piemīt vēl viena zīmīga īpašība — tālredzība. Tur skapī viņam stāv salikti visdažādākie medikamenti trīs tūkstoš rubļu vērtībā, nekur neregistrēti, neiegrāmatoti, sak, lai stāv katram gadījumam, tādas mantas nodēres arī citā rajonā.

— Kas par to ka es pārkāpu dažus finanšu disciplīnas punktus, mums tīrais nieks ir norēķināties, ja kāda summa tur nesakrīt, mums taču kopā ar sievu ir trīs tūkstošu liela alga mēnesī, — saka Zalgalers.

Pienācīgi pastrādāts? — Neuztraucies lasītāji!

Rudzētu slimnīcas kolektīvs laikā atmazgāja šo daktermeistaru, bet rajona izpildkomiteja atbrīvoja viņu no amata.

Tālāk Zalgaleru lietas gaitu uzticēsim attiecīgām iestādēm.

A. Miets

Atklāta abonementu pieņemšana laikrakstiem un žurnāliem 1959. gadam.

Abonementus pieņem Līvānu rajona sakaru kantori, visās sakaru nodaļās, kolhozu pastnieki un preses izplatītāji.

Neatlieciet parakstīšanos uz pēdējām dienām! „Preses Apvienība”

Redaktore H. JEROFEJEVA